

Brüssel, 9. detsember 2025
(OR. en)

15862/1/25
REV 1

LIMITE

PECHE 413

Institutsioonidevaheline
dokument:
2025/0285(NLE)

MÄRKUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat
Saaja: Nõukogu

Teema: Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarude rühmade püügi võimalused 2026. aastaks
– Poliitilise kokkuleppe ettevalmistamine

I) SISSEJUHATUS

1. Komisjon esitas nõukogule 22. septembril 2025 eespool nimetatud ettepaneku¹, mis tugineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3. Ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks kalapüügi võimalused 2026. aastaks kooskõlas Vahemere ja Musta mere kalavarude mitmeaastase kavaga ja Vahemere üldise kalanduskomisjoni soovitustega. Komisjon ajakohastas ettepanekut 25. novembril 2025 esitatud mitteametliku dokumendiga².
2. Kalanduspoliitika töörühm vaatas ettepaneku läbi oma 9. oktoobri 2025. aasta koosolekul. Seejärel pidas nõukogu 17. novembril 2025 ettepaneku üle esimese arvamuste vahetuse. Ministrid rõhutasid eelkõige, kui oluline on võtta uute meetmete üle otsustamisel arvesse sotsiaal-majanduslikku aspekti, kusjuures üks liikmesriik taotles 2026. aasta meetmete moratooriumi kehtestamist.

¹ ST 13077/25 + ADD 1.

² ST 15685/25.

3. Kalanduspoliitika töörühm peadirektorite tasandil arutas hüvitamismehhanismi laiapõhjaliselt 18. novembril; atašeede tasandil vaatas töörühm komisjoni mitteametliku dokumendi läbi 27. novembril 2025. Viimati nimetatud korral esitasid delegatsioonid mitteametliku dokumendi suhtes analüüsi reservatsiooni. Üks delegatsioon palus täiendavaid tehnilisi selgitusi mitteametliku dokumendi, sealhulgas arvutusmeetodite kohta, ning tõstatas küsimuse seoses selle hilise esitamisega. Üksikasjalikum teave delegatsioonide seisukohtade kohta on esitatud nende kirjalikes märkustes³.
4. Ettepaneku konsolideeritud versioon avaldati 28. novembril 2025⁴.
5. Üldiselt usub eesistujariik, et aruteludes ja lõplikus otsuses tuleks juhinduda järgmistest põhimõtetest:
- kindel pühendumus ühise kalanduspoliitika määruse artiklis 2 sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärkidele⁵;
 - Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude mitmeaastase kava⁶ sätete järgimine;
 - otsuste tegemine parima kättesaadava teadusliku nõuande põhjal.
6. Eesistujariik korraldas 26. novembril tehnilised kolmepoolsed kohtumised komisjoni ja delegatsioonidega, et selgitada lahendamata küsimusi. Need küsimused on esitatud alljärgnevas II osas.

II) LAHENDAMATA KÜSIMUSED

7. Peamine lahendamata küsimus on komisjoni ettepaneku III lisas sätestatud Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarudega seotud püügikoormuse oluline vähendamine.

³ WK 16561/25 + ADD1.

⁴ ST 15905/25 + ADD1.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).

8. Kõige haavatavamate kalavarude, st norra salehomaari olukorra tõttu vähendatakse geograafilistes alapiirkondades 6 ja 11 traalpüügiga seotud püügikoormust püügikoormuse haldamise üksuses 1 (EMU 1)⁷ 65% ja üksuses 2 (EMU 2)⁸ 64%. Oma ettepanekus täiendab komisjon püügikoormuse vähendamist järgmiste parandusmeetmetega: euroopa merluusi püügi piirnormid nakkevõrkude ja abarate puhul, traallaudadega pelaagilise paarispüügi traalide kasutamise keeld ning norra salehomaari varude kaitseks kehtestatud alammõõt. Lisaks määratakse ettepanekuga kindlaks euroopa merluusi püüdvate õngejadalaevade maksimaalne lubatud püügikoormus.
9. Mis puudutab hüvitamismehhanismi, siis lisaks mitmesugustele kriteeriumidele, mis võimaldavad eraldada laevadele täiendavaid püügipäevi (sh selektiivsus ja keeluajad), tehakse ettepanek pakkuda teatavates geograafilistes alapiirkondades kalastavatele laevadele ka geograafilist hüvitist. Hüvitamismehhanismi ülemmäär on määruse (EL) 2024/259 kohaselt eraldatud püügipäevade arv.
10. Asjaomased delegatsioonid on nende vähendamiste vastu, võttes arvesse nende tõsist sotsiaal-majanduslikku mõju, ning kutsuvad üles säilitama 2025. aasta püügikoormuse taseme. Kaks delegatsiooni juhtisid tähelepanu sellele, et ettepanekus ei võetud arvesse 2025. aastal kehtestatud selektiivsete meetmete mõju. Parandusmeetmete osas on kaks delegatsiooni euroopa merluusi püügi piirnormide vastu ning üks delegatsioon nõuab nende säilitamist. Üks teine delegatsioon on vastu traallaudadega pelaagilise paarispüügi traalide kasutamise keelamisele, nõudes kasutatavate püügivahendite valiku vabatahtlikkuse säilitamist. Üks delegatsioon on vastu ettepanekule vähendada õngejadalaevade püügikoormust EMU 2-s 25%.
11. Mis puudutab hüvitamismehhanismi, siis pidasid kaks delegatsiooni sellele üldise ülemmäära kehtestamist piiravaks. Delegatsioonid kutsuvad üles jätma kriteeriumid ja asjaomased protsendimäärad võimalikult sarnaseks 2025. aasta meetmetega, et oleks võimalik mõõta mehhanismi pikaajalist mõju, ning kõik asjaomased delegatsioonid mainivad konkreetselt vajadust säilitada alaline püügikeeld sügavamal kui 800 m. Üks delegatsioon leiab, et laevad, mis on rakendanud sama meedet pikema aja jooksul, peaksid saama täiendavat hüvitist. Kaks delegatsiooni väljendasid muret uue, geograafilistel alapiirkondadel põhineva geograafilise hüvitise pärast, sealhulgas nõude pärast, et laeva püügitegevus peab olema toimunud 2025. aastal üksnes teatavas geograafilises alapiirkonnas. Üks delegatsioon soovis lisada mehhanismi suurema paindlikkuse seoses püügipäevade ülekandmisega laevade vahel, kes on otsustanud täita samu kriteeriume.

⁷ Hispaania ja Prantsusmaa veed; hõlmavad geograafilisi alapiirkondi 1, 2, 5, 6 ja 7.

⁸ Prantsusmaa ja Itaalia veed; hõlmavad geograafilisi alapiirkondi 8, 9, 10 ja 11.

12. Veel üks arutlusel olev küsimus on maksimaalsete lubatud püügi piirnormide kavandatud säilitamine sinipunaka aadelkreveti puhul mõlemas majandamispiirkonnas ning hiid-lehthännaku puhul EMU 2-s. Üks delegatsioon soovis sinipunaka aadelkreveti püügi suurendamist EMU 1-s, samas kui teine delegatsioon soovis sama hiid-lehthännaku puhul EMU 2-s. Lisaks mainis üks delegatsioon raskusi krevetikvoodi kasutamisel, kuna eraldatud püügipäevi on nii vähe.
13. Üks delegatsioon soovib välja jätta sätte, mille kohaselt vähendatakse hüvitist poole võrra, kui asjaomane liikmesriik ei esita komisjonile oma teadet täiendavate püügipäevade eraldamise kohta enne 30. juunit 2026.

III) KOKKUVÕTE

14. Nõukogul palutakse II punktis esitatud lahendamata küsimusi arutada, et saavutada 11.–12. detsembriks 2025 kavandatud põllumajanduse ja kalanduse nõukogu istungil poliitiline kokkulepe.